

desuagtet at gaa i den gamle Skure; der var ingen, som havde Mod til at foreslaa en Forandring. Det ærede Medlem lod heller ikke til at have Mod til at gøre det saadan direkte, men indirekte gjorde han det, hans gode Villie kom derigennem til Orde overfor Husmandsstanden og overfor Fiskerne. Ja, derefter sagde han, at det var ikke nok med, at der skulde spares, men vi skulde have en Indtægtsforøgelse paa mange, mange Millioner; han angav ikke noget bestemt, men han vilde have en Indtægtsforøgelse paa mange, mange Millioner, og de skulde efter hans For- mening skaffes dels gennem forhøjede Jernbanetakster og dels gennem en For- højelse af Beskyttelses- og Finanstolden, og han gav Anvisning paa særlig at lægge denne Finanstold paa Kaffe og saadanne Ting. Ja, han gav os rigtigt nok en For- klaring om, at det betød ingenting, for der var en saa stærk Konkurrence mellem Kaffehandlerne, at selv om man lagde Told paa, fik Folk deres Kaffe billigt. Men hvorledes det ærede Medlem vil være i Stand til at faa nogen til at tro det, for- staar jeg ikke, for det er jo dog en Selv- følge, at selv om der maatte være denne skarpe Konkurrence mellem Kaffehandlerne, som det ærede Medlem antydede, saa at de næstendels solgte billigere, end de selv kunde købe Kaffen, saa er det dog indlysende, at der maa være en Grænse for Konkurrencen. Ved at forhøje Tolden fordyrer man jo Indkøbet af Kaffen for Kaffehandlerne, og selvfølgelig blive de saa ogsaa nødt til at begrænse deres Konkurrence med Hensyn til Nedsættelsen af Prisen, og derved bevirkes en Prisfor- højelse. Som det ærede Medlem rigtigt nævnede, er der flere Slags Kaffe, men en Toldforhøjelse rammer den billige lige saavel som den dyre og fordyrer altsaa den billige lige saa stærkt som den dyre. Det ærede Medlem giver altsaa Anvisning paa at tage Indtægterne ved at fordyre Fødemidlerne for dem, som ere uheldigst stillede i Samfundet, for dem, som mange Gange ikke kunne faa et ordentligt Maaltid varm Mad, men maa nøjes med en Taar tynd Kaffe til et Stykke Fedtebrød. Det er ogsaa en Udvej til at faa forhøjede Indtægter paa, en Anvisning, som det for Resten slet ikke undrer mig at høre fremsat fra Højres Side. Ja, det ærede Medlem søgte ogsaa at give Regeringspartiet Mod til at gaa med til denne Skattereform, som er hans Ideal, ved at sige: Gør det og gør det straks, der er længe til Valget. Men selv om der er længe til Valget, tror jeg at kunne

garantere for, at det skulle vi huske, selv om det sker straks.

Ogsaa Arbejdsløshedskasserne synes det ærede Medlem at have et godt Øje til. Det fremgik af hans Udtalelser, at ogsaa dem havde han Lyst til at fratage en Del af det Tilskud, de faa. Hans Udtalelser gik ud paa, at han ansaa det for at være en ren desperat Ordning at yde Understøttelse til de arbejdsløse, idet han gjorde gældende, at en stor Del af Arbejdsløsheden hidrører fra, at vi nedbryde Toldskrankerne og gøre det saa let som muligt for Udlandets Produktion at komme ind hos os, medens der indenfor vore egne Grænser fra Arbejderpartiets Side fastsættes visse Lønningsvilkår, under hvilke der ikke maa arbejdes. Det ærede Medlem søgte altsaa at give det Udseende af, at en stor Del af den Arbejdsløshed, vi have, er foranlediget blandt andet derved, at Arbejderne have sat bestemte Lønningsvilkår, under hvilke der ikke maa arbejdes, altsaa have søgt gennem deres faglige Organisationer at regulere Arbejdsløsheden. Det er naturligvis det ærede Medlem en Modstander af, han ønsker selvfølgelig ikke, at Arbejderne skulle være i Stand til at hæve deres Livsvilkår derigennem, at de faa højere Løn. Hvis det ærede Medlems Ideal skulde ske Fyldest, skulde Arbejderne helst arbejde for den Løn, som bliver tilbudt dem, om den saa var aldrig saa ringe. Men hvis det ærede Medlem vil se sig lidt mere om, inden han udtaler sig, som han gør — og jeg er slet ikke vis paa, at han ikke har set det, men det har ikke været i hans Interesse at tale om, hvad han der har set —, og hvis han havde Villie til at forstaa det, han ser, vilde han have set, at f. Eks. den Arbejdsløshed, der for Tiden hænger vort Samfund, navnlig Byen København, ikke er fremkaldt af de Aarsager, han har nævnt, men af ganske andre. Den er fremkaldt af selve det privatkapitalistiske Samfundssystem, hvorunder vi leve. Produktionen i det nuværende Samfund ledes kun med et for Øje: at skaffe Profit til Kapitalen. Er det saaledes, at Forretningen i en eller anden Branche gaar godt, saa at der kan gives stort Udbytte, saa forceres Produktionen saa meget som muligt, og saa mange som muligt af Kapitalisterne søge at komme med ind i denne Virksomhed og faa deres Part af det Udbytte, som derigennem flyder. Men naar Produktionen ved den Tilgang af Kapital, der sker til denne bestemte Virksomhed, ved den Udvidelse, som foretages, har naaet et saadant Maal, at der fremkommer Over-